

Bem Táncegyüttes műsora Gaál András emlékére

Időpont: 2006. november 17. 19 óra és 2006. november 19. 13 óra (minősítő műsor)

Helyszín: Hagyományok Háza, színházterem

Mottó:

„Csak most a magam hatvan esztendejével értem meg igazán hajdani hatvanesztendőös nagyanyámat. Ha testben már lankadóan is, lélekben még teljességében élte a „jelen”-t. A „jövő” is izgatóan érdekelte, bár annyiban másként, mint régen, hogy rejtett sajdulás társult minden jövőbe szálló képzeletéhez: „akkor én nem leszek már”.

De nem akart, nem tudott belenyugodni abba a „nem levésbe”. Ha a távol jövő felé beszűkült karja tárulása, a múltat ölelte magához: leélt életét jövőbe vetett reményeihez. Úgy védekezett az enyészet ellen, hogy megőrizte a feledésbe, az enyészetbe hullót, s amennyit megőrzött, annyit a múltból, magából, korából is kimentett a halál uralma alól.

Azzal fogott ki az időn, amikor az már közel sodorta sírjához, hogy ellenkező irányba nézett, nem a sír felé. Maga és a sír közé megélt s élő tevékenységét állította. Az öregség értelmét abban látta, hogy kicselezve a halált, a maga által megélteket az utódoknak igyekezett átmenteni - tanulságképpen.

Öröklődött-e, vagy tudat alatt plántálódott belém? Ki tudná megmondani?”

